

ارزیابی تحمل به یخ‌زدگی بارهنگ سرنیزه‌ای (*Plantago lanceolata L.*) با استفاده از شاخص نشت الکتروولیت‌ها

مریم جانعلی زاده قزوینی^۱، احمد نظامی^۲، ابراهیم ایزدی دربندی^۲، مهدی پارسا^۳

۱. دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه زراعت و اصلاح نبات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲. اعضا هیئت‌علمی گروه زراعت و اصلاح نبات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۵/۰۴؛ تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۰/۲۷

چکیده

به منظور بررسی تحمل به سرمای گیاه بارهنگ سرنیزه‌ای آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار تحت شرایط کنترل شده در دانشکده کشاورزی فردوسی مشهد اجرا شد. عوامل آزمایش شامل اکوتیپ‌های بارهنگ سرنیزه‌ای (جنورد، کلات، مشهد، قاین و بیرجند) و دماهای یخ‌زدگی (۰، -۶، -۱۲، -۱۵، -۲۱ و -۲۴- درجه سانتی‌گراد) بود. گیاهان بارهنگ پس از سه ماه رشد و خوسمرمایی در شرایط طبیعی، جهت اعمال دماهای یخ‌زدگی در اواخر دی ماه سال ۱۳۹۰ به فریزر ترمومگراديابان منتقل شدند. جهت تعیین پایداری غشاء سیتوپلاسمی، درصد نشت الکتروولیت‌ها و دمای پنجاه درصد کشنده‌گی گیاهان بر اساس نشت الکتروولیت‌ها (LT_{50el}) محاسبه شد. بقای گیاهان نیز چهار هفتنه پس از اعمال دماهای یخ‌زدگی با اندازه‌گیری درصد بقاء و دمای پنجاه درصد کشنده‌گی گیاهان بر اساس درصد بقاء (LT_{50su}) ارزیابی شد. نتایج نشان داد که به لحاظ LT_{50el} اکوتیپ مشهد متتحمل ترین و اکوتیپ‌های کلات و بیرجند حساس‌ترین اکوتیپ‌ها بودند. اثرات متقابل اکوتیپ و دما بر درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء معنی دار بود. بطوطیکه در دمای -۱۲ درجه سانتی‌گراد اکوتیپ‌های جنورد و بیرجند به ترتیب کمترین و بیشترین درصد نشت الکتروولیت را دارا بودند. در همین تیمار اکوتیپ مشهد با ۹۴/۴ درصد بیشترین و اکوتیپ بیرجند با ۲۵/۴ درصد کمترین درصد بقاء را نشان دادند. میزان LT_{50su} در اکوتیپ مشهد ۵/۳ درجه سانتی‌گراد کمتر از اکوتیپ بیرجند بود. در این آزمایش همبستگی منفی و معنی داری بین درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء (r = -۰/۷۰**) وجود داشت. همچنین همبستگی مثبت و معنی داری (r = +۰/۵۳*) بین LT_{50el} با LT_{50su} دیده شد. بر طبق این نتایج، اکوتیپ‌های مشهد و جنورد تحمل به یخ‌زدگی بهتری نسبت به اکوتیپ بیرجند از خود نشان دادند.

واژه‌های کلیدی: اکوتیپ، بقاء، دمای پنجاه درصد کشنده‌گی گیاهان، سرما.

مقدمه

واریته‌های مذکور، عادت رشدی ایستاده نسبت به انواع وحشی، ارزش غذایی بالا (مخصوصاً غلظت‌های بالای سدیم، کلسیم و مس)، سازگاری به خاک‌های فقری و سایر شرایط نامساعد نظری خشکی، دمای بالا در تابستان و دماهای پاییان در زمستان، ذکر شده است (Stewart, 1996., Fraser, 1996., and Rowarth, 1996). برگ‌های بارهنگ سرنیزه‌ای مثل چچم (Lolium spp.) دیواره سلولی، سولز، NDF

بارهنگ سرنیزه‌ای یا بارهنگ برگ باریک (Plantago lanceolata L.) یک گونه علفی چندساله با پراکنش وسیع در اراضی چمنی مرتعی مناطق معتدل جهان است. برگ‌های آن خوش خوراکی بسیار بالایی داشته و علوفه‌ای غنی از عناصر معدنی فراهم می‌کنند. این گونه استقرار سریعی داشته و در دامنه وسیعی از خاک‌ها رشد می‌کند. در سال‌های گذشته دو واریته زراعی از این گیاه به نام‌های Ceres Tonic و Grasslands Lancelot برای استفاده به عنوان علوفه در نیوزیلند معرفی شده‌اند. دلیل انتخاب

^۱. Neutral Detergent Fiber

اندازه‌گیری مقدار نشت الکتروولیت‌ها فراهم می‌نماید (Miller and Dickens, 1996).

ارزیابی میزان مقاومت گیاه *Trifolium hirtum* به تنش بخزندگی از طریق اندازه‌گیری میزان نشت الکتروولیت‌ها نشان داد که با کاهش دما از ۶-۱۴ درجه سانتی‌گراد، میزان نشت مواد در برگ‌های این گیاه افزایش یافته است (Eugenia et al., 2003). در بررسی دیگری با کاهش دما درصد نشت الکتروولیت‌ها در گیاهچه‌های ۱۴ روزه نخود افزایش یافت و میزان نشت مواد در گیاهچه‌ها خوسما شده (۱۸/۴ درصد) نسبت به انواع خوسما نشده (۷۹/۷ درصد) کمتر بود (Nayyar et al., 2005). نتایج آزمایشی بر روی چغندر قند نیز نشان داد که اثرات دمای بخزندگی و رقم بر درصد نشت الکتروولیت‌ها معنی‌دار است بطوریکه کاهش دما به کمتر از ۴ درجه سانتی‌گراد سبب افزایش میزان نشت الکتروولیت‌ها در کلیه ارقام موربدبررسی گردید. در این بررسی شبیه منحنی درصد نشت الکتروولیت‌ها در رقم ۷۲۳۳ زودتر از بقیه ارقام شروع شد اما در ارقام لاتیتا و IC نشت الکتروولیت‌ها از دمای ۷ درجه سانتی‌گراد افزایش یافت (Hajmohammdnia Ghalibaf et al., 2010).

مطالعه دیگری که بر روی تحمل به بخزندگی گونه‌های زویسیاگراس (*Zoysia* spp.) با استفاده از آزمون نشت الکتروولیت در اندام برگ صورت گرفت مشاهده شد که دامنه دمای پنجاه درصد کشنده‌گی بر اساس درصد نشت الکتروولیت‌ها در آن‌ها بین ۱-۱۰/۴ تا ۱-۱/۹ درجه سانتی‌گراد با میانگین $LT_{50} = 6/4 \pm 1/77$ درجه سانتی‌گراد متغیر بود و بیشترین و کمترین مقدار آن به ترتیب در گونه‌های *Z. japonica* و *Z. macrostachia* (حساس) و *Z. japonica* (متحمل) مشاهده شد (Xuan et al., 2009).

بقاء گیاهان پس از دریافت دمای بخزندگی در شرایط مصنوعی نیز به عنوان یکی از روش‌های ارزیابی تحمل به سرما مورداستفاده محققان قرار گرفته است. در این روش پس از تعیین درصد بقای گیاهان، دمای ۵۰ درصد کشنده‌گی بر اساس درصد بقا (LT_{50su})^۴ نیز تعیین می‌شود (Azizi et al., 2007). نتایج مطالعه اثر تنش بخزندگی بر چند گونه گیاه دارویی هب (*Hebe* sp.) نشان داد که با کاهش دما درصد بقای گونه‌های موردمطالعه کاهش یافت، با وجود این کاهش درصد بقاء بسته به گونه متفاوت بود و

ADF^۱ کمی دارد اما پروتئین خام و کربوهیدرات‌های محلول در آب موجود در برگ‌های آن از چچم کمتر است (Derrick et al., 1993). همچنین بارهنگ دارای خواص دارویی متعددی است. به عنوان مثال برگ و بذرهای این گیاه دارای موسیلاز می‌باشند که از این مواد برای فرمولاسیون تعدادی از داروهای خاص (Brautigam and Franz, 1985) و درمان بیماری‌های ویروسی و باکتریایی استفاده می‌شود (Franz, 1989). در طب عوام نیز، بخش‌های هوایی بارهنگ به عنوان یک داروی ضدالتهاب، ملین، مدر و ضد آسم مصرف می‌شود (Fons et al., 1998). این گونه در زمستان رشد متوسطی داشته و دوران اصلی رشد آن بیشتر در بهار و پاییز به همراه رشد فرست طلبانه^۲ در تابستان است (Moore et al., 2006). با وجود برخی نتایج حاکی از این است که این گونه تحمل کمی به سرما دارد (Skinner and Gustine, 2002) که ممکن است مانع معرفی و استفاده از آن به عنوان یک گیاه پاییزه بهویژه در مناطقی با زمستان‌های شدید شود. بنابراین شناسایی ارقام و یا اکوتیپ‌های متحمل به سرما بارهنگ برای موفقیت آن در کشت پاییزه ضروری است.

در تحقیقات تحمل به سرما در گیاهان، محققان به دنبال آزمون‌هایی هستند که ضمن دارا بودن سهولت، سرعت و اعتبار کافی، قابل تکرار نیز باشند (Teutonico et al., 1993). در این راستا انواع مختلفی از آزمون‌های مصنوعی، جهت مطالعه اثرات تنش سرما ابداع شده است که ضمن کنترل دما، این امکان را نیز فراهم می‌سازند تا در طول زمان، تکرار آزمون صورت پذیرد (Gusta and Fowler, 1977). یکی از این روش‌ها اعمال تیمارهای بخزندگی در شرایط کنترل شده و سپس مطالعه درصد نشت الکتروولیت‌ها و تعیین دمای ۵۰ درصد کشنده‌گی بر اساس آن (LT_{50el}) است (Xuan et al., 2009). از آنجائی که آشکارترین و معمول‌ترین نتیجه قابل مشاهده خسارت ناشی از سرما به غشای پلاسمایی، افزایش نشت محلول‌های سلولی نظیر پتاسیم، آمینواسیدها، کربوهیدرات‌ها و درمجموع الکتروولیت‌های مختلف به خارج از سلول است، لذا این مسئله امکان ارزیابی خسارت نسبی سرما را با

¹. Acid Detergent Fiber

². Opportunistic

³. Lethal Temperature 50% of plants according to the electrolyte leakage percentage

⁴. Lethal Temperature 50 % of plants according to the survival percentage

برای توزیع مجدد آب به بافت‌های گیاهی و جلوگیری از تشکیل یخ در داخل سلول‌ها که در طبیعت بمندرت اتفاق می‌افتد، فراهم می‌کند (Murray et al., 1988). به‌منظور جلوگیری از پدیده فراسرد شدن و ایجاد هستک یخ در گیاهان (Lindow et al., 1982) و اطمینان از اینکه مکانیسم مقاومت به سرما از نوع تحمل است و نه اجتناب، در دمای -۲- درجه سانتی‌گراد محلول‌پاشی باکتری‌های مولد هستک یخ (INAB¹) بر روی نمونه‌ها به نحوی انجام شد که سطح گیاهان به صورت قشری از این محلول پوشانده و خیس شد. همچنین به‌منظور ایجاد تعادل در دمای محیط، گیاهچه‌ها در هر تیمار دمایی به مدت یک ساعت نگهدارشته و سپس به اتفاق سرد با دمای 5 ± 2 درجه سانتی‌گراد منتقل و در طول شب در آنجا نگهداری شدند.

برای تعیین پایداری غشای سیتوپلاسمی از روش اندازه‌گیری نشت الکتروولیت‌ها استفاده شد. برای این منظور، روز بعد از اعمال تیمارهای یخ‌زدگی، سه بوته از گیاهان هر گلدان به‌طور تصادفی انتخاب و از سطح خاک بریده شدند. بعد از شستشوی آن‌ها با آب مقطر (برای حذف آلودگی‌های احتمالی)، بوته‌ها در داخل ویال‌های حاوی 50 میلی‌لیتر آب دوبار مقطر قرار گرفتند. نمونه‌ها به مدت 24 ساعت در دمای اتفاق قرار داده شده و سپس نشت اولیه با استفاده از دستگاه EC m تر (مدل Jenway) اندازه‌گیری شد (EC_1). به‌منظور اندازه‌گیری میزان نشت کل الکتروولیت‌ها در اثر مرگ سلول، ویال‌ها به مدت 20 دقیقه در اتوکلاو (با فشار $1/2$ بار و دمای 120 درجه سانتی‌گراد) قرار داده شدند. سپس نمونه‌ها به محیط آزمایشگاه منتقل شده و بعد از 24 ساعت، نشت نهایی (EC_2) اندازه‌گیری شد. درصد نشت الکتروولیت‌ها با استفاده از معادله (۱) محاسبه شد.

$$EL\% = \frac{EC_1}{EC_2} \times 100 \quad [1]$$

در این معادله $EL\%$ ^۳، EC_1 و EC_2 به ترتیب نشان‌دهنده درصد نشت الکتروولیت‌ها، نشت الکتروولیت اولیه و نشت الکتروولیت نهایی بودند.

درصد بقای گیاهان نیز از طریق شمارش تعداد بوته زنده در هر گلدان و از طریق معادله (۲) محاسبه شد.

$$SU\% = \frac{A}{B} \times 100 \quad [2]$$

گونه *H. cupressoides* درصد بقای بالاتری نسبت به گونه *H. albicans* داشت. همچنین گونه‌هایی که درصد بقای LT_{50su} بالاتری بعد از اعمال تنش یخ‌زدگی نشان دادند از Warrington and Southward, (Patton and Reicher, 1995) در بررسی پاتون و ریچر (2007) بر روی ارقام زویسیاگراس تحمل به یخ‌زدگی رقم Palisades, Diamond و Meyer بر مبنای LT₅₀ بقای استولون به ترتیب $8/4$ ، 11 ، $-10/8$ و $-11/5$ درجه سانتی‌گراد بود در حالی که در آزمایش دیگری، مقدار آن برای همین ارقام به ترتیب $7/1$ ، $5/7$ ، $-11/6$ و $-10/5$ درجه سانتی‌گراد گزارش شد (Xuan et al., 2009).

با توجه به کمبود اطلاعات در مورد تحمل به سرمایی اکوتیپ‌های بومی بارهنج در استان خراسان، آزمایش حاضر باهدف بررسی تحمل به سرمایی تعدادی از اکوتیپ‌های بارهنج سرنیزهای با استفاده از ساخت نشت الکتروولیت‌ها، در شرایط کنترل شده انجام شد.

مواد و روش‌ها

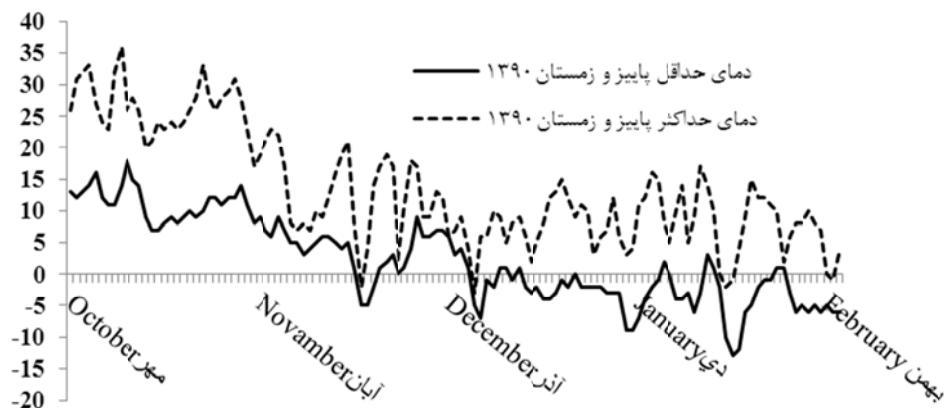
این آزمایش در سال ۱۳۹۰ در محل گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. فاکتورهای موردمطالعه شامل پنج اکوتیپ بارهنج سرنیزهای (بجنورد، کلات، مشهد، قاین و بیرجند) و هشت دمای یخ‌زدگی (صفر، 3 ، 6 ، 9 ، 12 ، 15 ، 18 و 21 درجه سانتی‌گراد) بود. در شروع آزمایش، بذور در آب معمولی خیسانده شده و بعد از یک شبانه روز قرار گرفتند در دمای یخچال (صفر تا 4 درجه سانتی‌گراد) برای شکستن خواب، در اواسط مهرماه ۱۳۹۰ در گلدان‌های پلاستیکی (حاوی نسبت برابری از خاک، ماسه و خاکبرگ) با قطر 12 سانتی‌متر با تراکم 10 بوته در هر گلدان کشت شدند. گیاهان تا مرحله $2-4$ برگی در شرایط طبیعی و در فضای آزاد رشد یافته و در معرض خوسمرمایی قرار گرفتند (شکل ۱). به‌منظور حفظ مواد آزمایشی، گلدان‌ها در شب‌هایی با دمای کمتر از 2 - درجه سانتی‌گراد در شاسی سرد قرار داده شدند.

در اواخر دی‌ماه گلدان‌ها به فریزر ترمومگراديyan منتقل شدند. دمای فریزر در ابتدای آزمایش پنج درجه سانتی‌گراد بود و پس از قرار دادن نمونه‌ها با سرعت دو درجه سانتی‌گراد در ساعت کاهش یافت. این وضعیت شرایط را

¹. Ice nucleation active bacteria

². Electrical conductivity

³. Electrolyte leakage percentage

شکل ۱. دماهای حداقل و حداکثر روزانه پاییز و زمستان ۱۳۹۰ در مشهد.

Fig. 1. Minimum and maximum temperatures of autumn and winter of 2011- 2012 in Mashhad.

اکوتیپ مشهد پایین‌ترین درصد نشت الکتروولیت‌ها را دارا بود (شکل ۲). محققان اظهار داشته‌اند که اختلال در ساختار و فعالیت غشاهای سلولی در اثر تنش سرما، سبب نشت الکتروولیت‌ها از سلول شده و اندازه‌گیری میزان نشت الکتروولیت از بافت‌ها یا اکوتیپ‌های تحت تنش می‌تواند معیار قابل قبولی برای سنجش مقاومت به تنش سرما فراهم کند (Skinner, 2003; Han and Bischof, 2004). به طور کلی انتظار می‌رود که گیاهان حساس به سرما، درصد نشت الکتروولیت بیشتری در مقایسه با گیاهان متحمل به سرما داشته باشند (Beirami zadeh et al., 2006).

لذا بر اساس نتایج این آزمایش، پایین بودن درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتیپ مشهد می‌تواند حاکی از تحمل بالاتر این اکوتیپ به تنش یخ‌زدگی نسبت به چهار اکوتیپ دیگر باشد. همچنین بالا بودن میانگین درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتیپ‌های بیرون‌جند می‌تواند نشان از حساسیت آن به تنش یخ‌زدگی باشد. در بررسی مشتاقی و همکاران (Moshtaghi et al., 2009) نیز بین ژنوتیپ‌های نخود از نظر درصد نشت الکتروولیت‌ها اختلاف معنی‌داری (MCC) مشاهده شد. در آزمایش آن‌ها ژنوتیپ MCC 505 نسبت به MCC 426 بیشتری برخوردار بود.

که در آن A, B و SU%^۱ به ترتیب تعداد بوته بعد و قبل از یخ‌زدگی و درصد بقاء بود. به منظور محاسبه درصد کشنندگی بر اساس نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء، به ترتیب منحنی درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء گیاهان در مقابل دماهای یخ‌زدگی ترسیم شد.

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار MSTAT-C انجام و رسم شکل‌های مربوط به آن‌ها، توسط نرم‌افزار MS Excel صورت گرفت. مقایسه میانگین داده‌ها نیز با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۱ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج آنالیز واریانس درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتیپ‌های بارهنگ سرنیزه‌ای در جدول یک آورده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتیپ‌های مورد بررسی دارای تفاوت معنی‌داری ($p \leq 0.01$) بود، به طوری که اکوتیپ‌های مشهد و بیرون‌جند به ترتیب از کمترین و بیشترین میزان نشت الکتروولیت برخوردار بودند. مقایسه میانگین‌ها نیز نشان داد که بین اکوتیپ‌های قاین و کلات به لحاظ درصد نشت الکتروولیت‌ها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد و اکوتیپ بجنورد نیز بدون اختلاف معنی‌داری با

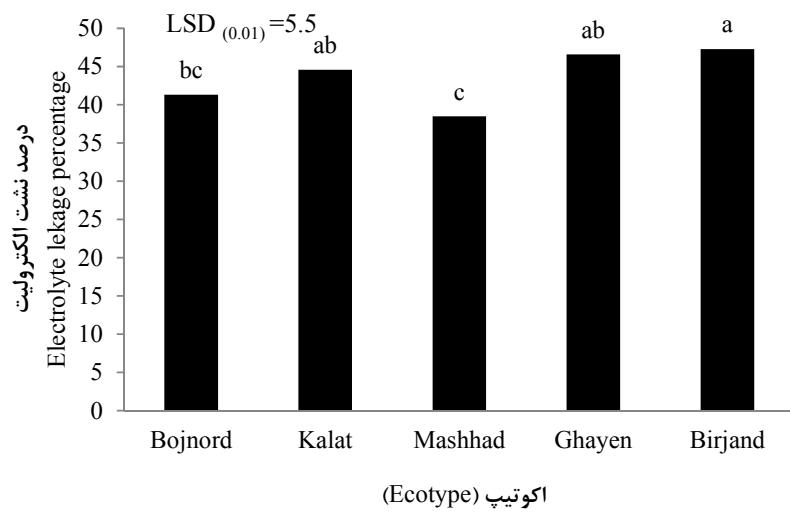
^۱. Survival percentage

جدول ۱. منابع تغییر، درجه آزادی و میانگین مربوطات درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء گیاه بارهنگ سرنسیزهای پس از اعمال دماهای یخ‌زدگی.

Table 1- Source of variation, degree of freedom and mean of squares of electrolyte leakage and survival percentage of Lancelot Plantain plant after applying freezing temperatures.

Source of variation	منبع تغییر	درجه آزادی Degree of freedom	درصد نشت الکتروولیت‌ها Electrolyte leakage%	درصد بقاء Survival percentage
Ecotype	اکوتبیپ	4	328.310**	1939.302**
Temperature	دما	7	14087.361**	30159.225 **
Ecotype × Temperature	دما × اکوتبیپ	28	291.656**	603.745**
Error	خطا	80	51.555	111.727
Total	کل	119		
CV	ضریب تغییرات		16.45	18.46

** Significant in 1% probability level : معنی‌دار در سطح احتمال ۰/۰۱

شکل ۲. درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتبیپ‌های بارهنگ سرنسیزهای پس از اعمال دماهای یخ‌زدگی.

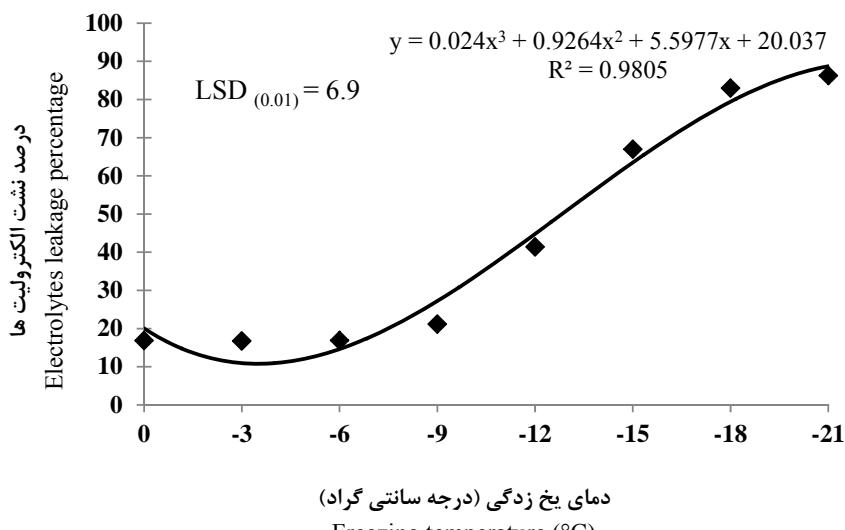
Fig. 2. Electrolytes leakage percentage in Lancelot Plantain ecotypes after applying freezing temperature.

بیشتر از دمای صفر درجه سانتی‌گراد بود (شکل ۳). به نظر می‌رسد با کاهش دما خسارت ناشی از تنفس یخ‌زدگی بر غشاهای سلولی زیاد شده و منجر به افزایش میزان نشت مواد درون‌سلولی می‌شود (Nezami and Naghedinia, 2010). نتایج آزمایش رضوان بیدختی و همکاران (Rezwan-Bidokhti et al., 2011) بر روی موسیر کاهش دما میزان نشت الکتروولیت‌ها افزایش یافت، بهطوری‌که در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد درصد نشت

اثر دما بر درصد نشت الکتروولیت‌ها نیز معنی‌دار (p≤۰/۰۱) بود (جدول ۱) و با کاهش دما از -۳ درجه سانتی‌گراد به تدریج بر درصد نشت الکتروولیت‌ها افزوده شد (شکل ۳). با این وجود کاهش دما تا -۹ درجه سانتی‌گراد تأثیر معنی‌داری در افزایش درصد نشت الکتروولیت‌ها نداشت، اما افزایش شدت تنفس یخ‌زدگی به کمتر از -۹ درجه سانتی‌گراد به طور معنی‌داری نشت مواد از سلول‌ها را افزایش داد، بهطوری‌که درصد نشت الکتروولیت‌ها در دمای -۱۸ و -۲۱ درجه سانتی‌گراد به ترتیب ۶۶ و ۶۹/۴ درصد

الکتروولیت‌ها تا دمای ۱۶- درجه سانتی‌گراد تقریباً ثابت بود، ولی پس از آن به تدریج افزایش یافت و در دمای ۲۲- درجه سانتی‌گراد به بیشترین مقدار خود رسید.

الکتروولیت‌ها به حداقل رسید. در بررسی ایزدی دریندی و همکاران (Izadi-Darbandi et al., 2011) بر روی گیاه قرنفل (*Dianthus barbatus*) هم درصد نشت

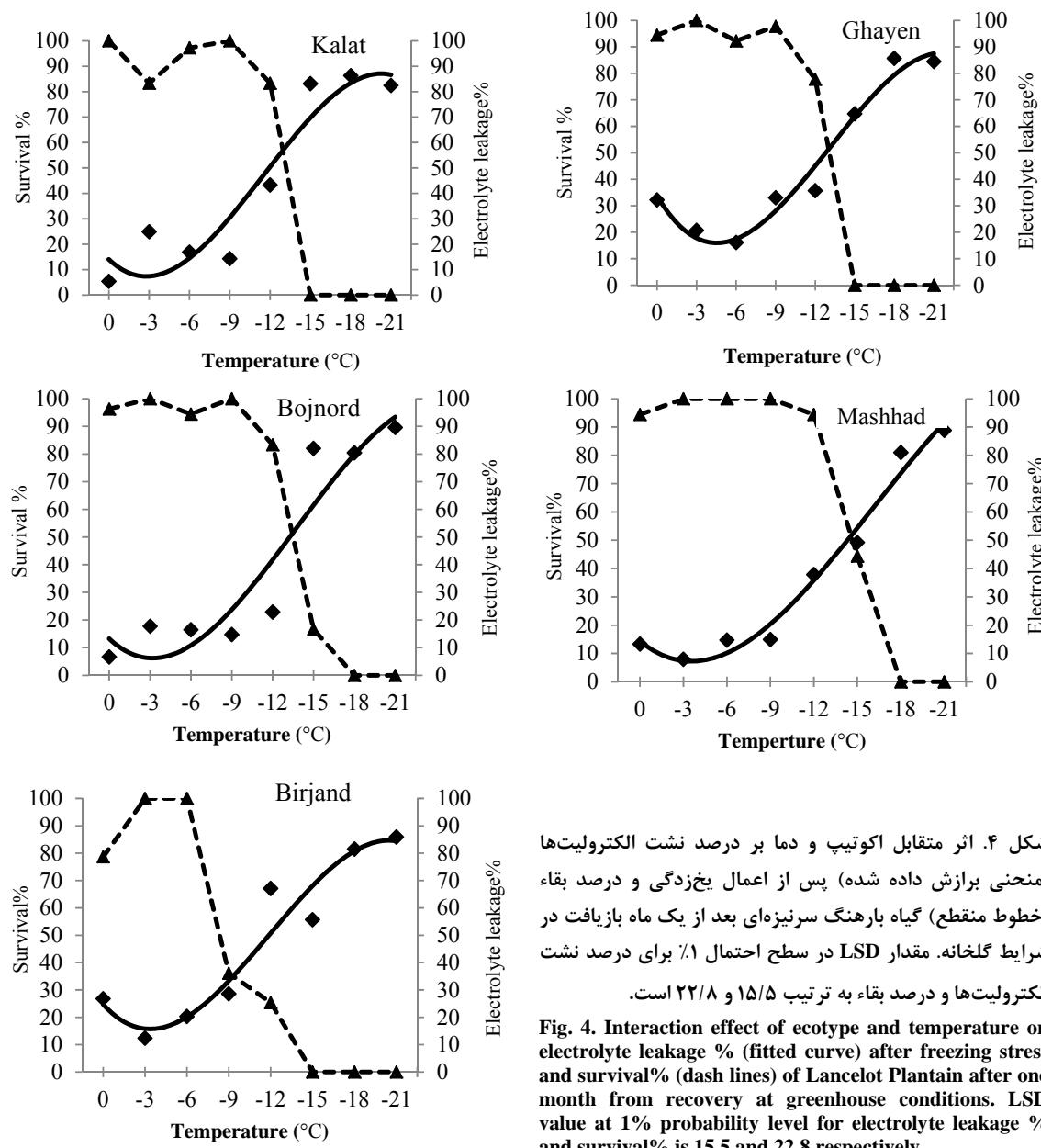
شکل ۳. اثر تنش یخ‌زدگی بر درصد نشت الکتروولیت‌ها در گیاه بارهنگ سرپیزه‌ای.

Fig. 3. Effect of freezing stress on electrolyte leakage percentage in Lancelot Plantain plant.

دو گونه گیاه گوارا (*Gaura sp.*) شد، به طوری که در گستره دمایی صفر تا ۱۲- درجه سانتی‌گراد درصد نشت الکتروولیت‌ها در گونه *G. coccinea* تغییرات اندکی داشت، حال آنکه کاهش دما به کمتر از ۶- درجه سانتی‌گراد منجر به افزایش معنی‌دار درصد نشت الکتروولیت‌ها در گونه *G. drummondii* شد. بررسی برومیندرضازاده و همکاران (Boroumand Rezazadeh et al., 2013) نیز نشان داد که هرچند تا دمای ۴/۵ درجه سانتی‌گراد اختلاف چندانی میان اکوتیپ‌های این گیاه به لحاظ درصد نشت الکتروولیت وجود نداشت اما با افزایش شدت تنش یخ‌زدگی، تفاوت بین اکوتیپ‌ها بیشتر شد بطوریکه در گستره دمای ۶- تا ۹- درجه سانتی‌گراد منحنی درصد نشت الکتروولیت‌ها در اکوتیپ بیرون گردید و ملايمتری نسبت به دو اکوتیپ نیشابور و تربت حیدریه برخوردار بود.

بر اساس نتایج حاصل، اثر متقابل اکوتیپ و دمای یخ‌زدگی بر درصد نشت الکتروولیت‌ها معنی‌دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۱). اکوتیپ بجنورد در دمای ۲۱- درجه سانتی‌گراد بیشترین و اکوتیپ کلات در دمای صفر درجه سانتی‌گراد، کمترین درصد نشت الکتروولیت‌ها را دارا بودند (شکل ۴)، هرچند در اکوتیپ مشهد روند افزایش درصد نشت الکتروولیت‌ها از دمای ۹- درجه سانتی‌گراد آغاز شد ولی شیب آن کمتر بود بطوریکه در دمای ۱۵- درجه سانتی‌گراد، درصد نشت آن بسیار کمتر از سایر اکوتیپ‌ها بود. همچنین نتایج نشان داد که افزایش درصد نشت الکتروولیت‌ها در محدوده دمایی ۱۲- و ۱۵- درجه سانتی‌گراد، در اکوتیپ مشهد ۳/۷۶ درصد و در اکوتیپ‌های کلات و قاین به ترتیب ۹/۶۶ و ۱۳/۲۶ درصد به ازای هر درجه سانتی‌گراد کاهش دما بود (شکل ۴).

در مطالعه پیتش و همکاران (Pietsch et al., 2009) نیز تنش یخ‌زدگی سبب افزایش درصد نشت الکتروولیت‌ها در

شکل ۴. اثر متقابل اکوتب و دما بر درصد نشت الکتروولیت‌ها (منحنی برآشن داده شده) پس از اعمال یخ‌زدگی و درصد بقاء (خطوط منقطع) گیاه بارهنگ سرنیزه‌ای بعد از یک ماه بازیافت در شرایط گلخانه. مقدار LSD در سطح احتمال ۱٪ برای درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء به ترتیب ۱۵.۵ و ۲۲.۸ است.

Fig. 4. Interaction effect of ecotype and temperature on electrolyte leakage % (fitted curve) after freezing stress and survival% (dash lines) of Lancelot Plantain after one month from recovery at greenhouse conditions. LSD value at 1% probability level for electrolyte leakage % and survival% is 15.5 and 22.8 respectively.

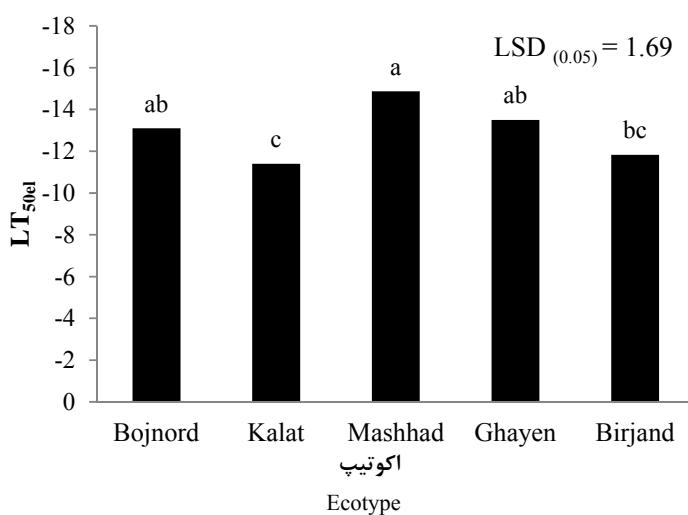
اکوتب‌های بجنورد، قاین و بیرجند از این نظر باهم اختلاف معنی‌داری ($p \leq 0.05$) نداشتند. هرچند اکوتب اکوتب قاین از نظر این شاخص نسبت به اکوتب‌های بجنورد و بیرجند تحمل به یخ‌زدگی بیشتری نشان داد (شکل ۵).

در بررسی رضوان بیدختی و همکاران (Rezwan-*et al.*, 2011) بر روی گیاه موسیر نیز از نظر LT_{50el} بین اکوتب‌ها، تفاوت معنی‌داری وجود داشت

(Shashikumar and Nus, 1993) دمایی را که در آن ۵۰ درصد نشت الکتروولیت‌ها اتفاق می‌افتد، به عنوان دمای 50 درصد کشندگی بر اساس نشت الکتروولیت‌ها (LT_{50el}) پیشنهاد کردند. در بررسی حاضر از نظر LT_{50el} بین اکوتب‌ها، اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($p \leq 0.05$) و اکوتب‌های کلات و مشهد به ترتیب از بالاترین و پایین‌ترین LT_{50el} برخوردار بودند، در حالی که

در این بررسی همبستگی مثبت و معنی‌داری ($r=+0.70^{**}$) بین LT_{50el} با درصد نشت الکتروولیت‌ها مشاهده شد، به عبارت دیگر با کاهش درصد نشت الکتروولیت‌ها، دمای ۵۰ درصد کشنده‌گی بر اساس نشت الکتروولیت‌ها نیز کاهش یافت (جدول ۲). مشتاقی و همکاران (Moshtaghi et al., 2009) هم با بررسی تحمل به یخ‌زدگی ژنوتیپ‌های خود در شرایط کنترل شده گزارش کردند که با کاهش درصد نشت الکتروولیت‌ها از میزان LT_{50el} کاسته شد. در بررسی همبستگی بین درصد نشت الکتروولیت‌ها و LT_{50el} ژنوتیپ‌های یولاف وحشی (*Avena ludoviciana* L.) نیز مشاهده شد که با کاهش درصد نشت الکتروولیت‌ها، دمای ۵۰ درصد کشنده‌گی بر اساس نشت الکتروولیت‌ها کاهش یافت (Izadi-Darbandi et al., 2012).

بطوریکه اکوتیپ‌های تندوره و کلات (متحمل‌ترین اکوتیپ‌ها به دماهای بیخ‌زدگی) کمترین و اکوتیپ شیروان (حساس‌ترین اکوتیپ‌ها به دماهای بیخ‌زدگی) بیشترین مقدار LT_{50el} را داشتند. در بررسی حاج محمد نیا و همکاران (Hajmohammadnia Ghalibaf et al., 2010) روی هشت رقم چوندرقند انجام شد نیز میزان LT_{50el} بین ارقام چوندرقند متفاوت بود و بیشترین و کمترین مقدار آن را به ترتیب ارقام ۷۲۳۳ و IC داشتند. در بررسی تحمل به یخ‌زدگی ۵۴ نمونه از زویسیاگرس در چین با استفاده از روش نشت الکتروولیت، لی و همکاران (Li et al., 2003) دریافتند که دمای ۵۰٪ کشنده‌گی برگ (LT_{50}) بر اساس درصد نشت الکتروولیت این نمونه‌ها به ترتیب زیر بود: *Z. japonica* < *Z. sinica* < *Z. matrella* < *Z. tenuifolia* < *Z. sinica* var. *longiflora* < *Z. macrostachya*.

شکل ۵. دمای پنجاه‌درصد کشنده‌گی بر اساس درصد نشت الکتروولیت‌ها (LT_{50el}) در اکوتیپ‌های بارهنگ سرنیزه‌ای.

Fig. 5. Lethal temperature 50% of plants according to the electrolyte leakage % (LT_{50el}) in Lancelot Plantain ecotypes.

اکوتیپ‌ها دارا بود (شکل ۴). در همین دما اکوتیپ مشهد با درصد بقاء بالاتر نسبت به اکوتیپ‌های بجنورد، کلات و قاین برتری محسوسی داشت. همچنین در دمای ۱۵- درجه سانتی گراد، درصد بقاء در درجه سانتی گراد مشهد برابر با اکوتیپ بجنورد بود. در ترتیب ۱۶/۷ و ۴۴/۴ درصد بود، در حالی که اکوتیپ‌های دیگر در این دما از بین رفته بودند (شکل ۴). مشتاقی و

اثر متقابل اکوتیپ و دما بر بقاء بارهنگ سرنیزه‌ای معنی‌دار ($P \leq 0.01$) بود (جدول ۱)، به طوری که در اغلب اکوتیپ‌ها با کاهش دما از ۱۲- درجه سانتی گراد، درصد بقاء گیاهان به طور معنی‌داری کاهش یافت، اما کاهش درصد بقاء اکوتیپ بیرجند از دمای ۶- درجه سانتی گراد آغاز شد و در دمای ۱۲- سانتی گراد کمترین درصد بقاء را نسبت به سایر

همکاران (Javadmousavi et al., 2011) نیز بین درصد نشت الکتروولیتها و درصد بقاء گیاه مینای چمنی (*Bellis perennis*) همبستگی منفی و بسیار معنی داری (-0.91^{***}) گزارش شد. آزمایشی بر روی کلزا نیز نشان داد که همبستگی خوبی بین درصد نشت الکتروولیتها و سه رقم کلزا و درصد بقاء آنها وجود دارد، به طوری با افزایش درصد نشت الکتروولیتها، درصد بقاء گیاهان کاهش یافت (Rife and Zeinali, 2003).

همچنین در این آزمایش، بین درصد بقاء، LT_{50el} و LT_{50su} همبستگی منفی و معنی دار (به ترتیب -0.59^{**} و -0.96^{***}) مشاهده شد، که به ترتیب نشان دهنده افزایش درصد بقاء گیاهان با کاهش دمای ۵۰ درصد کشنده‌گی بر اساس درصد نشت الکتروولیتها و کاهش LT_{50su} با افزایش درصد بقاء است (جدول ۲). در بررسی ژوان و همکاران (Xuan et al., 2009) بر روی گونه‌های زویسیا گراس در چین نیز نمونه‌هایی با نشت الکتروولیت کمتر و LT_{50el} برگ پایین‌تر درصد بقاء ریزوم و استولون بهتری (LT_{50} بقای کمتر) نشان دادند در بررسی نامبرگان ضریب تبیین (R^2) میان LT_{50} بقای استولون و ریزوم با LT_{50} نشت الکتروولیت از برگ به ترتیب 0.58 و 0.67 بود.

در مجموع تنش یخ‌زدگی سبب افزایش درصد نشت الکتروولیتها و کاهش درصد بقاء گیاه بارهنگ سرنیزهای شد. درصد نشت الکتروولیتها در اکوتیپ‌های موردمطالعه، از دماهای کمتر از ۹ درجه سانتی‌گراد به طور شدیدی افزایش یافت، در صورتی که درصد بقاء در اکثر اکوتیپ‌ها (به استثنای اکوتیپ بیرجند) تا دمای ۱۲ درجه سانتی‌گراد به طور جدی تحت تأثیر قرار نگرفت و دماهای کمتر از آن باعث افزایش تلفات گیاهی شد. وجود همبستگی بالا میان درصد نشت الکتروولیتها و درصد بقاء و همچنین میان LT_{50el} و LT_{50su} در این آزمایش سودمندی این شاخص‌ها را در ارزیابی تحمل به یخ‌زدگی بارهنگ نشان می‌دهد. بنابراین استفاده از روش نشت الکتروولیتها به دلیل نیاز به مواد گیاهی کم، تولید داده‌های کمی و نیز وقت‌گیر نبودن نسبت به ارزیابی بقاء بعد از اعمال دماهای یخ‌زدگی، بهتر به نظر می‌رسد.

همکاران (Moshtaghi et al., 2009) نیز با بررسی تحمل به یخ‌زدگی دو ژنوتیپ نخود دریافتند که بقای ژنوتیپ متحمل به سرما (MCC426) تا دمای -9 درجه سانتی‌گراد چندان تحت تأثیر قرار نگرفت. درصد بقاء ژنوتیپ متحمل در این دما، ۸۸ درصد و $1/4$ برابر ژنوتیپ حساس (MCC505) بود. همچنین درصد بقاء در ژنوتیپ حساس در فاصله دمایی صفر تا -9 به اندازه ۲۷ درصد کاهش یافت، در حالی که در ژنوتیپ مقاوم این کاهش تنها هشت درصد بود. در آزمایش ژوان و همکاران (Xuan et al., 2009) بر $Z137$ (J-1) و $Z141$ (Z-36) تا دمای -14 درجه سانتی‌گراد را تحمل و از دو اندام استولون و ریزوم، رشد مجدد داشتند در حالی که درصد بقاء نمونه‌های دیگر در این دما، صفر بود.

علی‌رغم اینکه دماهای $-11/-9$ درجه سانتی‌گراد به ترتیب سبب خروج ۵۰ درصد الکتروولیتها از اکوتیپ‌های کلات و مشهد شد (شکل ۳)، اما 50 درصد تلفات اکوتیپ‌های مذکور در دماهای پایین‌تری (به ترتیب $-14/-15/8$ درجه سانتی‌گراد) رخ داد (شکل ۶) با وجود این ضریب همبستگی میان LT_{50el} و LT_{50su} مثبت و معنی دار ($=0.53^{**}$) بود (جدول ۲). این موضوع نشان دهنده سودمندی و امکان جایگزینی هر یک از این شاخص‌ها در ارزیابی تحمل به یخ‌زدگی بارهنگ سرنیزهای است. در بررسی نظامی و همکاران (Nezami et al., 2012) بر روی گیاه بنفسنه (*Viola gracilis* L.)، LT_{50el} و LT_{50su} به ترتیب -20 و $-19/4$ درجه سانتی‌گراد تعیین شد و با وجود اینکه همبستگی خوبی بین دو صفت مذکور وجود داشت، ولی نشت 50 درصد الکتروولیتها از سلول منجر به مرگ 50 درصد گیاهان نشد، بلکه مرگ 50 درصدی گیاهان هنگامی حادث شد که 25 درصد الکتروولیتها از بافت‌های برگ گیاه به خارج از آن نشد کردند.

در این آزمایش همبستگی منفی و بالایی میان درصد نشت الکتروولیتها و درصد بقاء (-0.70^{***}) مشاهده شد (جدول ۲)، که نشان دهنده کاهش درصد بقاء با افزایش درصد نشت الکتروولیتها است. در بررسی جواد موسوی و

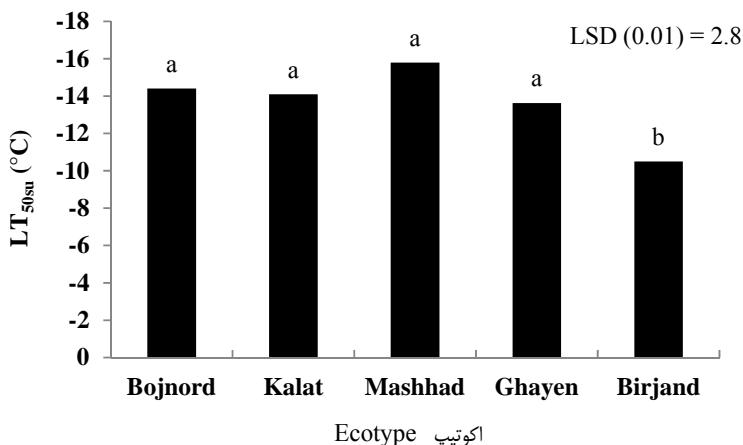
شکل ۶. دمای ۵۰ درصد کشنندگی گیاهان بر اساس درصد بقاء (LT_{50su}) در اکوپیپ‌های بارهنگ سرنیزه‌ای.

Fig. 6. Lethal temperature 50% of plants according to the Survival% (LT_{50su}) in Lancelot Plantain ecotypes.

جدول ۲. ضرایب همبستگی پیرسون بین درصد نشت الکترولیت‌ها، LT_{50su} و درصد بقاء بارهنگ سرنیزه‌ای.Table 2. Pearson correlation coefficients between electrolytes leakage %, LT_{50el}, LT_{50su} and survival % of Lancelot Plantain.

	1	2	3	4		
1	درصد نشت الکترولیت‌ها	1				
Electrolytes leakage %						
2	LT _{50el}	LT _{50el}	0.70**	1		
3	Survival %	درصد بقاء	-0.70**	-0.59*	1	
4	LT _{50su}	LT _{50su}	0.69**	0.53*	-0.96***	1

* *** : به ترتیب معنی‌دار در سطوح پنج، یک و ۰/۱ درصد.

*, **, ***: significant in 5, 1 and 0.1 % levels respectively.

منابع

- Azizi, H., Nezami, A., Nassiri, M., Khazaie, H.R., 2007. Evaluation of cold tolerance in wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars under controlled conditions. Iranian Journal of Field Crops Research. 5, 109-121. [In Persian with English Summary].
- Baeka, K. H., Skinner, D.Z., 2003. Alteration of antioxidant enzyme gene expression during cold acclimation of near-isogenic wheat lines. Plant Science. 165, 1221-1227.
- Beirami zadeh, E., Yazdi-Samadi, B., Arshad, Y., Bihamta, M., R. 2006. A genetic analysis of frost resistance in ten bread wheat through diallel method. Journal of Agricultural Science. 37, 45-59.
- Boroumand rezazadeh, Z., Nezami, A., Nezami, S., 2013. Evaluation of freezing stress tolerance in 3 Ecotypes of Ajowan (*Trachyspermum ammi* (Linn). Sprague) under controlled conditions. Iranian Journal of Field Crops Research.11 (1), 121-130. [In Persian with English Summary].
- Brautigam, N., Franz, G., 1985. Experiments with tissue culture of mucilage-producing plant tissues. Science Pharm. 53,237-246.
- Derrick, R.W., Mosely, G., Wilman, D., 1993. Intake by sheep and digestibility of

- chickweed, dandelion, dock, ribwort, and spurrey compared with perennial ryegrass. *Journal of Agricultural Science.* 120, 51–61.
- Eugenia, M., Nunes, S., Ray Smith, G., 2003. Electrolyte leakage assay capable of quantifying freezing resistance in rose clover. *Crop Science.* 43, 1349-1357.
- Fons, F., Gargadennec, A., Gueiffier, A. Roussel, J. L. Andary, C., 1998. Effects of Cinnamic acid on polyphenol production in *Plantago lanceolata*. *Phytochemistry.* 49(3), 697-702.
- Franz, G., 1989. Polysaccharides in Pharmacy: Current Applications and Future Concepts. *Planta Medica.* 55, 493-497.
- Fraser, T.J., Rowarth, J.S., 1996. Legumes, herbs or grass for lamb performance? Proceeding New Zealand Grassland Association. 58, 49–52.
- Gusta, L.V., Fowler, D.B., 1977. Cold resistance and injury in winter cereals. In: Mussel H., Staples, R.C., (Eds.) *Stress Physiology in Crop Plants.* John Wiley & Sons, New York, PP. 159-178.
- Hajimohammadnia- Ghalibaf, K., Nezami, A., Kamandi, A., 2010. Study the possibility of using the electrolyte leakage index for evaluation of cold tolerance in sugar beet (*Beta vulgaris* L.) cultivars. *Iranian Journal of Field Crops Research.* 8(3), 465-472. [In Persian with English Summary].
- Han, B., Bischof, J.C., 2004. Direct cell injury associated with eutectic crystallization during freezing. *Cryobiology.* 48, 8-21.
- Izadi darbandi, E., Nezami, A., Abbasian, A., Heidari, M., 2012. Evaluation of freezing stress tolerance in Wild Oat (*Avena ludoviciana* L.) by electrolytes leakage test. *Journal of Environmental Stresses in Crop Sciences.* 5 (1), 81-94. [In Persian with English Summary].
- Izadi-Darbandi, E., Yousef Sani, M., Nezami, A., Javadmousavi, M., Keykha, F., Nezami, S., 2011. Effect of freezing stress on Sweet William (*Dianthus barbatus*) under Controlled Conditions. *Journal of Environmental Stresses in Crop Sciences.* 4 (2), 117-125. [In Persian with English Summary].
- Javad Mousavi, M., Nezami, S., Izadi, E., Nezami, A., Yousef Sani, M., Keykha Akhar, F., 2011. Evaluation of freezing tolerance of English daisy (*Bellis perennis*) under controlled conditions. *Journal of Water and Soil.* 25(2): 380-388. [In Persian with English Summary].
- Li, Y., Xie, X.J., Xuan, J.P., Liu, J.X., 2003. Assessment of cold-tolerance of China's *Zoysia* Spp. *Acta Agrestia Sinica.* 11, 240-245.
- Lindow, S.E., Arny, D.C., Upper, C.D., 1982. Bacterial ice nucleation: A factor in frost injury to plants. *Plant Physiology.* 70, 1084-1089.
- Miller, G.L., Dickens, R., 1996. Potassium fertilization related to cold resistance in Bermudagrass. *Crop Science.* 36, 1290-1295.
- Moore, G., Sanford, G., Wiley, T., 2006. Perennial Pastures for Western Australia. Bulletin 4690. Perth.
- Moshtaghi, N., Bagheri, A.R., Nezami, A., Moshtaghi, S., 2009. Investigation of betaine spray on freezing tolerance of chickpea (*Cicer arietinum* L.) in controlled conditions. *Iranian Journal of Field Crops Research.* 7, 647-656. [In Persian with English Summary].
- Murray, G.A., Eser, D., Gusta, L.V., Eteve, G., 1988. Winter hardiness in pea, lentil, faba bean and chickpea. In: Summerfield R.J., (Ed.) *World crops: Cool Season Food Legumes.* Kluwer Academic Publishers, the Netherlands. p. 831-843.
- Nayyar, H., Bains, T.S., Kumar, S., 2005. Chilling stressed chickpea seedlings: effect of cold acclimation, calcium and abscisic acid on cryoprotective solutes and oxidative damage. *Environmental and Experimental Botany.* 54, 275- 285.
- Nezami, A., Keykha Akhar, F., Javad Mousavi, M., Izadi, E. Nezami, S., Yousef Sani, M. 2012. Effect of freezing stress on viola (*Viola gracilis* L.) plant under laboratory conditions. *Journal of Agroecology.* 3 (4), 430-438. [In Persian with English Summary].
- Nezami, A., Naghedinia, N., 2010 Effects of freezing stress on electrolyte leakage of Safflower genotypes. *Iranian Journal of Field Crop Research.* 7 (1), 891-896.
- Patton, A., Reicher, Z., 2007. Zoysiagrass winter hardiness: zoysiagrass cultivar selection is important because winter injury and freeze are variable. Great Commission Ministries, 119–123.

- Pietsch, G. M., Anderson, N. O. Li, P. H., 2009. Cold tolerance and short day acclimation in perennial *Gaura coccinea* and *G. drummondii*. *Scientia Horticulture*. 120, 418–425.
- Rezwan-Bidokhti, Sh., Nezami, A., Kafi, M.. Khazaie, H. R., 2011. Evaluation of Freezing stress effect on quantity of electrolyte leakage in Shallot (*Alliumm altissimum* Regel.) as a medicinal and industrial plant under controlled conditions. *Journal of Agroecology*. 3 (3), 371-382. [In Persian with English Summary].
- Rife, G.L., Zeinali, H., 2003. Cold tolerance in oilseed rape over varying acclimation durations. *Crop Science*. 43, 96-100.
- Shashikumar, K. Nus, J.L., 1993. Cultivar and winter cover effects on Bermudagrass cold acclimation and crown moisture content. *Crop Science*. 33, 813-817.
- Skinner, R.H., Gustine, D. L., 2002. Freezing tolerance of chicory and narrow-leaf plantain. *Crop Science*. 42, 2038-2043.
- Stewart, A.V., 1996. Plantain (*Plantago lanceolata* L.) A potential pasture species. *Proceeding New Zealand Grassland Association*. 58, 77-86.
- Teutonico, R.A., Palta, J.P., Osborn, T.C., 1993. In vitro freezing tolerance in relation to winter survival of Rapeseed cultivars. *Crop Science*. 33, 103–107.
- Warrington, I. J., Southward, R. C., 1995. Seasonal frost tolerance of Hebe species and cultivars. *New Zealand Journal of Crop and Horticultural Science*. 23, 437-445.
- Xuan J., Liu J., Gao H., Huaguabghu H. and Cheng X. 2009. Evaluation of low-temperature tolerance of Zoysia grass. *Tropical Grasslands*, 43: 118–124.

